

# Péter Márta

## (péntek)

*meghalt.  
mikor?  
pénteken –  
mondta.*

*péntekre  
csend lett*

## rám zuhan

*rám zuhan veled  
alá temet  
azt hiszem, csupán  
egy felfoghatatlan kéz  
nehezeke  
csupán  
mert  
a világot  
nem lehet jól csinálni  
tudni kell magunkról a  
reménytelenséget.  
kicsike, aszalt  
tested  
látása  
fáj  
csupa seb vagyok, s  
ahogy reszketsz  
rázod a  
lelkem, mint  
régen a  
szilvafát*

## alternatívák/romok

*egyik test  
megöli a másikat  
a másikat öli a  
másik, a  
másik az  
egyiket*

*ha (a hely) felrobban  
már nem kell  
ölni, nem kell  
sehová*

*itt maradok  
félbevágva  
egyik részem  
és a  
másik  
mellett*

## odavetné

*ötvenhárom kiló  
inak  
bőr  
izom  
szervek  
mirigyek  
belek  
haj  
köröm  
.....  
a csonttörő  
megszemlélné  
megszemlélné  
mindent*

*aztán  
a főmadárnak  
odavetné a  
szívem*

## (nem ütközik)

nem ütközik  
könnyedén hatol a  
sivatag-közel, ahogy  
nem fénye  
éle van  
metszi a tárgyat  
embert  
nem ütközik, könnyedén  
hatol  
tűnyi eleganciája  
át  
bőr alá  
ahol  
állapot, az  
vagyok, az  
vár bennem  
vár  
(bebocsátást)  
köztük és  
magában, ahogy  
nem-fénye  
nem ütközik,  
vár

tiszta állapot  
volt

csak  
bent értettem meg  
(esetleg  
és talán)  
jóval a bent után  
és  
minden után  
léttől  
bűnösen, még  
nem tudtam ezt sem  
de a  
fényképen  
látom  
az odafordulást  
hogy  
magamból fordultam

*belül forgolódtam már  
feléd, aki  
bent  
meg azon  
túl*

*és már könnyedén  
hordott  
állapot  
hogy ott lenni  
vagyok*

## **bejárat**

*kora délután volt  
vagy  
késő délelőtt  
nem tudom igazán  
nem emlékszem a bejárat fekvésére  
az árnyék e két időt  
mutatta, e két lehetőséget  
az emlék csak  
egyet  
álltam a világban  
verőfényben és  
tudtam, hogy  
kívül vagyok  
s ahová  
belépek  
bennem van  
az  
óta*

## **(kiállsz a földből)**

*kiállsz a földből  
megszántott föld-  
ből  
és  
rajtad át  
régi magamra*

*gondolok  
meg a jelenire  
ahogy  
onnan ideért  
s közben  
a tulajdonságok  
(tulajdonságaink)  
széteső  
képei*

-----  
*örök ellenmozgás  
örök szembeni  
összes előtti vég-  
egész  
ezek voltunk  
mind  
egyszerre  
az  
üveghegyen és a  
fogalmakon  
túl*

## **síkidom**

*hasadon a kaszabolás,  
hasamon  
tükörben és mögött  
egy  
széppuku kezdő vonala  
létezi-sejti magát, egy  
tanulttá ösztönült  
lendületvonal;  
valami finom  
sercegés  
fennmaradt ábrája a  
bőrön szelt  
felesmotívum, mert az  
élés síkban zajlik  
még az egykori s rákövetkező  
ütközet is síkidommá  
lényegül, síkos terítékké  
és a csatatér*

*metamorfózisából csak a  
mélység marad, a  
benti gondolat, hogy  
az élésben  
mintha mindig és  
folyamatosan  
eltérítenének*

## **holt-pont**

*élén  
a  
világ  
bennem.  
van és  
vagyok,  
amiben  
egymásban  
fogságban  
halál-  
helyben  
tűre  
szúrva  
(valaki  
tenyerén)*